

Mál nr. 432/2020**M og
V vegna slysa- og sjúkratryggingar.****Réttur til bóta fyrir varanlega örorku vegna veikinda frá árinu 2014.****Gögn.**

Málskot mótttekið 18. desember 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V til nefndarinnar, dags. 27. janúar 2021, ásamt váttryggingarskirteini.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M fer fram á að V viðurkenni „100% greiðslubótaskyldu.“ úr slysa- og sjúkratryggingu V vegna þeirrar óvinnufærni sem M varð fyrir vegna sjúkdóms sem hann greindist með á árinu 2014. Í gögnum málsins kemur fram að M hafi orðið óvinnufær vegna sjúkdóms í nóvember 2014 og farið í aðgerð í apríl 2016 vegna sama sjúkdóms. Í lok árs 2017 var farið fram á mat á því hvers eðlis sjúkdómur M væri sem og hver læknisfræðileg örorka væri og með mati heila- og taugaskurðlæknis dags. 12. janúar 2018 var niðurstaða hans sú að læknisfræðileg örorka M væri 25% vegna afleiðinga sjúkdómsins og óvinnufærni hans hafi varað frá því í nóvember 2014. Í málinu liggur einnig fyrir niðurstaða matsgerðar dómkvaddis matsmanns dags. 23. apríl 2018 þar sem kemur fram að tímabundið hafi M verið óvinnufær frá 1. nóvember 2014 til 22. ágúst 2016 og varanleg læknisfræðileg örorka metin 20%.

M telur að hann eigi rétt til höfuðstólsbóta úr slysa- og sjúkratryggingu sinni hjá V auk bóta fyrir tímabundna örorku vegna afleiðinga sjúkdóms síns. M byggir á að váttrygging hans lúti sömu sjónamiðum og 1. mgr. 36. gr. sjómannaálagi, að hún sé svokölluð starfsverndartrygging og eigi M því rétt á fullum bótum fyrir verði hann óvinnufær. M vísar til þess sem kemur fram í gr. 23.1 og 23.2 í váttryggingarskilmálum um að V greiði bætur við starfsorkumissi af völdum sjúkdóms er váttryggður verður fyrir á annan hátt en við slys, sem og ákvæði um hvert sjúkratímabil sé. Einnig telur M að ekki sé hægt að fella niður bætur til hans á grundvelli ákvæðis 27.2 á þeim grundvelli að læknisfræðileg örorka nái ekki 25% þar sem ákvæðið sé óskýrt og beri að túlka slík ákvæði váttryggingartaka í hag, sbr. 1. mgr. 36. gr. b. laga nr. 7/1936. M vísar einnig til sjónarmiða um samræmisskýringu og sanngirni.

V upplýsir um að M hafi nú þegar fengið greidda dagpeninga fyrir óvinnufærni frá 1. nóvember 2014 til 22. ágúst 2016 úr slysa- og sjúkratryggingu sinni og sé það tímabil í samræmi við niðurstöðu dómkvaddis matsmanns um lengd óvinnufærni. V telur einnig að skilmálaákvæði séu skýr um að félagið greiði ekki bætur fyrir varanlega læknisfræðilega örorku sem nær ekki 25% mati og þar sem niðurstaða dómkvaddis matsmanns sé á að örorka nái ekki 25% þá greiðist ekki frekari bætur til M.

Álit

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi verið váttryggður með svokallaðri slysa- og sjúkratryggingu þegar hann varð óvinnufær vegna sjúkdóms á árinu 2014. Um þessa váttryggingu gilda sérstakir váttryggingaskilmálar nr. 302 og þegar óvinnufærni M kemur til þá eru í gildi skilmálar frá 1. júlí 2014. Í II. kafla váttryggingarskilmálanna er gildissvið skilgreint með þeim hætti að í gr. 23. er gerð grein fyrir váttryggingarsviði, í gr. 24 er fjallað um undanskildar áhættur, í gr. 25 um aldurstakmörk, í annarri grein sem merkt er 25 er gerð grein fyrir bótum fyrir varanlegt líkamstjón – örorkubótum og í gr. 26 er fjallað um bætur fyrir tímabundinn missi starfsorku – dagpeninga. Í III. kafla váttryggingarskilmálanna er síðan fjallað um rekstrarstöðvunartryggingu vegna slysa eða sjúkdóma og í IV. kafla um staðgengilstryggingu vegna slysa eða sjúkdóma.

Í váttryggingarskirteini M, sem liggur fyrir í gögnum málsins, verður ekki annað séð að hann hafi svokallaða slysa-vernd, bæði í atvinnu og frítíma, og svokallaða sjúkravernd þar sem fjárhæð örorkubóta er tiltekin sem og fjárhæð dagpeninga pr. viku sem og biðtími þeirra í 12 vikur og bótatími í 144 vikur.

Eins og hér er getið að ofan þá nær II. kafla váttryggingarskilmála til sjúkraverndar þar sem váttryggingarsvið nær til starfsorkumissis af völdum sjúkdóms er váttryggður verður fyrir á annan hátt

en slys. Verður ekki annað séð af gögnum málsins að veikindi M verði rakin til sjúkdóms en ekki slyss og á því sjúkraverndarkafli skilmálanna við um hann. Þegar kemur að ákvörðun bóta verður að líka til annars vegar kafla 25 um bætur fyrir varanlegt líkamstjón – örorkubætur og hins vegar til kafla 26 um bætur fyrir tímabundinn missi starfsorku.

Af málatilbúnaði í málskoti verður ekki annað ráðið en að ágreiningur snúist fyrst og fremst um það hvort M eigi rétt á bótum fyrir varanlega læknisfræðilega örorku sína vegna sjúkdóms sem olli fyrst óvinnufærni hans á árinu 2014. Þegar litið er til orðalags váttryggingarskilmála verður ekki fallist á að ósamræmi sé milli ákvæða um váttryggingarsvið í gr. 23 og gr. 25 um bætur fyrir varanlegt líkamstjón – örorkubætur. Það að ákvæði um að ekki greiðist bætur fyrir varanlega læknisfræðilega örorku ef hún er metin lægri en 25% er skýrt og einnig er skýrlega kveðið á um að við matið skuli hafa hliðsjón af miskatöflum örorkunefndar, sbr. 3. mgr. 10. gr. skaðabótagala nr. 50/1993. Um er að ræða algengt ákvæði í váttryggingarskilmálum sjúkratryggingar héraðs og erlendis og ekki er fallist á að það sé ósanngjarnt eða óskýrt. Þau sjónarmið sem koma fram í málskoti um eðli váttryggingar M sem starfsverndartryggingu eða váttryggingu sem hefur stoð í 1. mgr. 36. gr. sjómannalaga hefur enga stoð í II. kafla váttryggingarskilmála V um sjúkravernd. M hefur heldur ekki sýnt fram á að III. eða IV. kafla váttryggingarinnar eigi við.

Í máli M liggur annars vegar fyrir matsgerð heila- og taugaskurðlæknis dags. 18. janúar 2018 um 25% varanlega læknisfræðilega örorku og matsgerð dómkvadds matsmanns dags. 23. apríl sama ár þar sem niðurstaðan er 20% læknisfræðileg örorka. Af hálfu nefndarinnar verður það sönnunargagn lagt til grundvallar sem hefur almennt ríkara sönnunargildi og verður að líta svo á að matsgerð dómkvadds matsmanns skv. lögum um meðferð einkamála nr. 91/1991 hafi ríkara sönnunargildi, þar sem báðum aðilum er þar gefinn kostur á að koma sínum sjónarmiðum að við matið. Niðurstaða matsgerðar dómkvadds matsmanns sýnir að læknisfræðileg örorka M nær ekki því lágmarki sem gr. 25.2 gerir ráð fyrir eða 25%. Þessu mati hefur ekki verið hnekkkt með yfirmati. Verður því ekki lagt til grundvallar að M hafi sýnt fram á að réttur til greiðslu bóta fyrir varanlegt líkamstjón hans hafi stofnast úr slysa- og sjúkratryggingu hans hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr slysa- og sjúkratryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 23. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.